

BLOKNOT

Eski Ağıza Yeni Taâm

YAĞMUR ATsiz / Köln

Bunun yerine "Çiğnene çiğnene cılkı çıkmış sakızlar" da denilebilir. Yâhut sevgili kadîm arkadaşım Mehmet Ali'nin tarzıyla "denilebilir"...

Yeni anayasa konusuyla berâber 25 yıllık mübtezel bir tartışma da tekrar Bâbîâlî'nin kısır gündemine avdet edip baş köşeye kuruldu: İkinci Cumhûriyet mavrısı!..

Bu sözü 1982 başları Mehmet Altan ortaya atmışdı. Maksudı, çağın gereklerine uygun, adâlet ilkelerine saygılı, çoğulcu demokratik yeni bir anayasa idi. Buna da "İkinci Cumhûriyet" adını takmışdı. Ne alçaklığını ne rezilliğini ne liboşluğunu (liberallikden de nefret ediyorlardı!!!) ne vatan hâinliğini bıraktılar. Demek 25 senedir hızlarını alamamışlar ki muhârebe bütün şiddetiyle yeniden patlak verdi. Ancak bu kez hedef büyültmüşler. Artık, Hasân-ı Sabbâh'ın fedâîleri gibi birtakım vasıflar atfetdikleri AKParti ilerigelenleri de nişan tahtasının tam orta yerinde... Yeni mutasavver anayasanın daha sâdece ismi var cismi yokken. Elde henüz kamuoyuna yansımış, velev ki müsvedde hâlinde, bir metin bile yokken, o 25 yıldır HAKLI OLARAK!!!- yerin dibine batırdıkları, üstelik bizzat da bin türlü cefâsını gördükleri 1982 Anayasası ansızın bulunmaz Hind kumaşı oldu ki her batasıca maddesi sanki yekpâre Acem mülküne değer!!!

**

Bu mevzûda zâten herkes okkalarca mürekkeb harcadığı ve daha da harcayacak gözükdüğü için ben aynı bağlamda başka bir husûsa dikkati çekmek istiyorum. 1982'den beri muhtelif vesîlelerle en az on kere değimdiğim "İkinci Cumhûriyet" terimine. Tâbir demiyorum, çünkü terminus tecnicus olarak kullanılıyor. Üşenmeyip bakdım. İlk yazıyı 10 Kasım 1982 târihinde ve "ÜÇÜNCÜ CUMHÛRİYET yâhut KEMALİZM'İN ÖLÜM TÂRİHİ NEDİR?" başlığı ile kaleme almışım. O da öyle bir 10 Kasım yazısı olmuş... Hep "Atam, Atam! Sen kalk da ben yatam" yazısı olacak değil ya! Sonrakiler cabası... Ama tek beytiyle ölümsüzlük mertebesine hergeleliğini irtikâb etmiş olan Kâmî'nin dediği gibi...

"Güle güşetdiremez, nâfile bülbül inler.
Varak-ı mihr ü vefâyı kim okur, kim dinler?"...

Varsın, kimse dinlemesin, zarar yok...Ben insanlığımyı yapayım da...

NUMARALI VE NUMARASIZ CUMHÛRİYETLER

Mehmet Altan esasda haklı. Lâkin sayarken yanılmış.

Bir cumhûriyetin karakterini anayasası belirler. Gerçi bu kural meşrûfî monarşiler için de geçerlidir ama onlar konumuz dışı. Eğer anayasa tümüyle değişirse o cumhûriyet tümüyle sona erip yerine bir başkası kurulmuş olur. Mevcud bir anayasa üzerinde yapılan değişiklikler, nisbeten geniş çaplı bile olsalar, bu hesâba dâhil değildirler.

Yeni anayasayla yeni cumhûriyet kuran ÷lkelerden bâzıları buna numara verir, bâzıları ise böyle bir sayıma lüzum görmez. Meselâ Fransa hâlen "Beşinci Cumhûriyet"i yaşıyor. Altıncısı ise anlaşılan yolda. Almanya ise Birinci Cihan Harbi'nden sonra kurduğu "Weimar Cumhûriyeti"ne (1918-1933) ve İkinci Dünyâ Savaşı'ndan sonra kurduğu "Almanya Federal Cumhûriyeti"ne (1949-?) numara koymak ihiyâcını hissetmemişdir.

Yâni öyle de olur böyle de...Hayâtî bir mesele deęildir.

Ancak eğer numara konulacaksa doğru numara konulması gerekir ki "mükerrer numara" olmasın Bizim okur-yazar takımı (Az sayıdaki istisnâları tenzîh ederim!) her ne kadar akla hayâle gelebilecek her türlü konuda balıkçı kavgasına bayılır. Fakat başka bir alâmet-i fârikası da her ele aldığı konuyu kaşla göz arası soysuzlaştırmak olduğu için işte 25 yıldır temelinden yanlış bir konuda birbirinin gözünü oymakla (daha doğrusu oyar gibi yapmakla) meşgul.

Türkiye'de kurulmuş bulunan cumhûriyetlerin sayısı ÜÇdür!

Yeni bir anayasa kabûl edilirse bu, İKİNCİ değil DÖRDÜNCÜ cumhûriyet olacaktır:

Türkiye Cumhûriyeti'nin gerçek kuruluş târihi de 29 Ekim 1923 değil 23 Nisan 1920'dir.

29 Ekim 1923, doğmuş ve hayatda kalacağı iyice belli olmuş bulunan bebeğin, adı konularak nüfûsa kayıd işleimidir.

Türkiye Büyük Millet Meclisi 20 Ocak 1921'de 24 maddelik kısa ve geçici bir "Teşkilât-ı Esâsiyye" Kaanûnu kabûl ederek varlığını hukuksal bir zemîne oturtmuşdur.

Bu arada 23 Aralık 1876 târihli "Kaanûn-u Esâsî" de yürürlükde

kaldığından Türk Devleti üç yıl üç ay boyunca yeryüzünün ilk ve muhtemelen son "iki anayasalı devlet"i özelliğini taşımıştır.

Bu geçici ve ruhlara inşirah verecek ölçüde muhtasar müfid anayasa, 20 Nisan 1924 târihli "Teşkilât-ı Esâsiyye Kaanûnu" ile ikame edilmiş ve bu arada 1876 târihli anayasa da yürürlükten kaldırılmıştır.

Bu BİRİNCİ CUMHÛRİYET 27 Mayıs 1960 Hükûmet Darbesi'ne kadar 39 yıl dört ay sürmüştür.

Darbeciler, 13 aylık bir "Fetret Devri"nden sonra 9 Temmuz 1961'de yeni bir anayasayı yürürlüğe sokmuşlardır ki buna kendiliğinden "27 Mayıs Anayasası" adı takılmıştır.

Bu anayasa ile İKİNCİ CUMHÛRİYET başlamıştır. Kısa bir süre bu isim kullanılmıştır da. Fakat Darbeciler, tâbir câizse, Türkiye kendilerine en az iki numara büyük geldiği için, sür'atle bundan vazgeçerek Yüce Önder Atatürk'ün gölgesi altına sığınmayı tercih etmişler ve böylece onun rûhunu muazzeb etmişlerdir. Zîrâ yaptıkları işin, muz gibi ne niyetine yenirse o tadı veren Kemalizm'le uzakdan yakından bir alâkası yokdu.

Bir kere Atatürk, ülkenin bundan çok canı yandığı ve bu yüzden, aslında düzenli bir şekilde tasfiye edilecek olan İmparatorluk'un kanlı bir kaos içinde batmasına yol açtığı için askerinin politikaya müdâhalesinden nefret ederdi.

Üstelik Cuntacılar, askerliğin vazgeçilmez temel kurallarından hiyerarşiyi de, Yeniçeri zorbalarına rahmet okutacak şekilde altüst etdiklerinden, milletimizin yetiştirdiği en büyük kumandanlardan biri olan Atatürk'ün Rûhu bir kere daha muazzeb edilmiştir.

Üçüncüsü, Kemalizm'in iki gayrı-kaabil-i ferâgat ilkesinden birini, Hâkimiyet-i Milliye Prensibi'ni de (öbürü İstiklâl-i Tâm) hiçe sayarak, Millet Meclisi'nin yanına "monarşi kalıntısı" bir de Senato'yu "şirk" koşmuşlardır.

İkinci Cumhûriyet 19 yıl iki ay sürdü ve 12 Eylül 1980 Darbesi ile son buldu.

Ardından 7 Kasım 1982'ye kadar süren yeni ve bu kez adamakıllı kanlı bir "Fetret Devri" daha geldi ve o târihde, "82 Anayasası" diye anılan anayasanın kabûlü ile ÜÇÜNCÜ CUMHÛRİYET başladı.

Hâlen devâm eden budur.

Kısacası yeni anayasa ile gelecek olan DÖRDÜNCÜ CUMHÛRİYET'dir!!!

Bu yeni anayasa ile Kemalizm'in öleceği iddiası ise, eğer cehâlet değilse, kuyruklu bir yalandır!

Çünkü Kemalizm zâten ölmüşdür...

Ölüm târihi ise 11 Kasım 1938'dir!

Ama bu başka bir yazının konusu.